

Bruxelles, den 7.6.2019
COM(2019) 274 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

om status over den fælles fiskeripolitik og høring om fiskerimulighederne for 2020

{SWD(2019) 205 final}

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om status over den fælles fiskeripolitik og høring om fiskerimulighederne for 2020

1. INDLEDNING

Denne meddelelse giver et overblik over de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, og en beskrivelse af de vigtigste retningslinjer for udformningen af Kommissionens forslag til fiskerimuligheder for 2020.

Det vigtigste formål med fiskeriforvaltningen i henhold til den fælles fiskeripolitik er at sikre et højt udbytte på langt sigt, dvs. at alle bestande senest i 2020 befiskes på (F_{MSY})-niveau. Realiseringen af dette mål bidrager samtidig til målet om at skabe en god miljøtilstand i de europæiske have senest i 2020¹ og til at reducere fiskeriets negative indvirkning på havets økosystemer

2. FREMSKRIDT MED GENNEMFØRELSEN AF DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK

Der gøres fortsat støt fremskridt med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik:

- Trykket på fiskebestandene er generelt faldende i det nordlige Atlanterhav og de tilstødende områder. Antallet af samlede tilladte fangstmængder (TAC'er), der er fastsat i overensstemmelse med udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte (F_{MSY}), steg yderligere, nemlig til 59, dvs. tre yderligere TAC'er i forhold til 2018, hvilket repræsenterer 78 % af alle TAC'er for F_{MSY} -vurderede bestande.
- Gydebiomassen er fortsat tiltagende i disse områder og er nu 36 % højere end i 2003. Antallet af bestande inden for sikre biologiske grænser er næsten fordoblet, nemlig fra 15 i 2003 til 29 i 2017.
- Sundere bestande har også resulteret i bedre økonomiske resultater for EU's fiskeriflåde, som genererede et nettooverskud på 1,3 mia. EUR i 2017.
- En langt større indsats er dog påkrævet for at sikre, at den fælles fiskeripolitiks mål opfyldes, navnlig for at sikre, at alle bestande genopbygges og forvaltes

2.1. Fremskridt hen imod F_{MSY}

I det **nordlige Atlanterhav og de tilstødende områder** har trykket på fiskebestandene (F/F_{MSY}) generelt været faldende i perioden 2003-2017, idet medianen for fiskeridødelighed nu ligger stabilt på ca. 1,0. F/F_{MSY} -indikatoren for **Middelhavet og Sortehavet** ligger fortsat på 2,2, dvs., at bestandene stadig udnyttes på niveauer, der ligger et godt stykke over F_{MSY} -målet.

¹ Direktiv 2008/56/EF (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19-40).

TAC'er er et af de vigtigste redskaber til forvaltning af fiskeriet. I det **nordlige Atlanterhav og de tilstødende områder** har Kommissionen for 2019 foreslået TAC'er, der er i overensstemmelse med eller lavere end F_{MSY} for alle 76 TAC'er med F_{MSY} -rådgivning. For fem TAC'er, som ifølge rådgivningen fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) skulle fastsættes til nul, var dette ikke muligt, fordi det ville have ført til en blokering af fiskeriet (choke-situation) med alvorlige socioøkonomiske konsekvenser, hvorfor det blev besluttet at opretholde lave bifangst-TAC'er. Rådet fastsatte 59 TAC'er i overensstemmelse med F_{MSY} , hvilket svarer til yderligere tre TAC'er i forhold til 2018.

Hvad angår landingerne i **Østersøen** forventes 95 % af disse at stamme fra fangster, der er taget inden for rammerne af TAC'er, der er fastsat i overensstemmelse med F_{MSY} , og 4 % fra TAC'er, der er fastsat i overensstemmelse med den forsigtighedsbaserede rådgivning. Hvad angår landingerne i **Nordsøen, Skagerrak og Kattegat** forventes 99,7 % af landingerne (af F_{MSY} -vurderede bestande, der forvaltes af EU alene) at stamme fra fangster, der er taget inden for rammerne af TAC'er, der er i overensstemmelse med F_{MSY} . I de **nordvestlige og sydvestlige farvande** er tallet henholdsvis 94 % og 90 %.

Fiskerimulighederne for **dybhavsbestande** blev fastsat i november 2018 for 2019 og 2020. Dybhavsbestande udgør mindre end 1 % af alle landinger i EU. Det gælder for alle dybhavsbestande, at der kun foreligger begrænset rådgivning om dem. De relevante rådsafgørelser om dybhavsfiskerimuligheder er nu i højere grad baseret på den videnskabelige rådgivning end i tidligere år.

For **bestande, der er genstand for høringer med kyststater**², var det kun TAC'en for blåhvilling for 2019, der blev fastsat i overensstemmelse med den langsigtede forvaltningsstrategi for denne bestand og med den F_{MSY} -værdi, som ICES har anbefalet. Forhandlingerne mellem EU og Norge førte til et mindre ambitiøst resultat med hensyn til bevarelse, eftersom kun 9 ud af 17 TAC'er blev fastsat i overensstemmelse med F_{MSY} , hvilket er færre end i 2018.

I **Middelhavet** blev 35 ud af de 40 vurderede bestande udnyttet på ikke-bæredygtige niveauer i 2017 med et gennemsnitligt fiskeritryk, der var 2,2 gange højere end de respektive F_{MSY} -værdier. De seneste data tyder på, at den gennemsnitlige F/F_{MSY} -værdi har været en faldende siden 2011. Dette kunne tyde på en lille forbedring i udnyttelsen³. I **Sortehavet** overfiskes seks ud af otte vurderede fælles bestande stadig med undtagelse af brisling og havsnegl.

2.2. Udviklingen i biomassen

I det **nordlige Atlanterhav og de tilstødende områder** er antallet af bestande, der er inden for sikre biologiske grænser, næsten fordoblet, nemlig fra 15 i 2003 til 29 i 2017 (en stigning på 2 % i forhold til 2016). Den største stigning er sket i Biscayabugten og de iberiske farvande, hvor der nu er otte bestande inden for sikre biologiske grænser i stedet for blot to. Den samlede biomasse har fortsat udviklet sig positivt, idet den er steget med ca. 36 %.

² Norge, Island og Færøerne.

³ Foreløbigt resultat i afventning af yderligere videnskabelig overvågning i de kommende år (kilde: STECF-Adhoc-19-01).

I **Middelhavet og Sortehavet** udviser gydebiomassen i 2016 ikke nogen væsentlig stigning i forhold til 2003. I Sortehavet kan det konstateres, at biomassen for pighvar er stigende, og at overfiskningen er reduceret.

2.3. Status over EU's fiskerflåde

EU-flådens kapacitet falder fortsat. Der var i december 2018 registreret 81 644 fartøjer i EU-fiskerflåderegistret (inklusive fartøjer fra fjernområderne) med en samlet kapacitet på 1 533 180 bruttoton (BT) og 6 075 634 kilowatt (kW). Dette er 1,32 % færre fartøjer end i det foregående år, 2,46 % færre BT og 2,61 % færre kW. Et væsentligt antal fartøjskategorier (190 ud af 255 vurderede kategorier) er dog fortsat ude af trit med deres fiskerimuligheder.

Til gengæld udviser EU-flåden flotte **økonomiske resultater**, idet der i 2017 igen blev registreret et rekordhøjt nettooverskud på 1,3 mia. EUR. Denne fortsat positive udvikling kan hovedsagelig tilskrives høje gennemsnitlige fiskepriser (højere pris for en mindre landet mængde) og fortsat lave brændstofpriser. Forbedringen af visse bestandes tilstand har sammen med teknologiske fremskridt også bidraget til forbedringen af resultaterne. Selv om tallene endnu ikke foreligger for 2018 og 2019, forventes der lignende resultater trods en lille stigning i brændstofpriserne.

Der kan observeres en positiv økonomisk udvikling i en række flåder, der fisker efter bestande, der udnyttes bæredygtigt (såsom kuller, glashvarre og rødspætte i Det Irske Hav, sild, nordlig kulmule og tunge i den østlige og vestlige del af Den Engelske Kanal og havtaske i Biscayabugten), idet dette har en tendens til at forbedre deres rentabilitet og lønninger. Flåder, der fisker efter overudnyttede bestande, udviser til gengæld dårligere økonomiske resultater

Den samlede **beskæftigelse** i EU-flåden i fuldtidsækvivalenter (FTÆ) er i gennemsnit faldet med 1,3 % om året siden 2008, hvilket til dels skyldes flådens faldende kapacitet. Den gennemsnitlige løn pr. FTÆ⁴ er dog steget med 2,7 % om året. Den gennemsnitlige årsløn pr. FTÆ er på 24 800 EUR. Den stigende beskæftigelse, der kan observeres i en række flåder i Nordsøen og Atlanterhavet (modsat andre områder), ser nu ud til at blive konsolideret.

Med gennemførelsen i EU-lovgivningen af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention C188 om arbejdsforhold i fiskerisektoren, som arbejdsmarkedets parter i EU⁵ blev enige om, blev der taget et stort skridt til at **forbedre arbejdsforholdene** i EU-flåden. Medlemsstaterne skal efterleve de nye regler senest den 15. november 2019. Kommissionen har for nylig endnu engang opfordret medlemsstaterne til at ratificere den internationale konvention om standarder for uddannelse, certificering og vagthold for mandskab på fiskerfartøjer (foreløbig kun ratificeret af 10 medlemsstater)⁶.

⁴ Bruttoløn (dvs. den samlede løn før skat og andre fradrag).

⁵ Rådets direktiv (EU) 2017/159 af 19. december 2016 om iværksættelse af aftalen vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren.

⁶ COM/2019/157 final.

2.4. Fremskridt med den decentraliserede forvaltning af fiskeriet

2.4.1. Flerårige planer

De **flerårige planer** er retsakter, der vedtages ved fælles beslutningstagning, og som bl.a. fastsætter en tidsplan for gennemførelsen af målet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) samt visse fleksibilitetsinstrumenter for forvaltning af fiskeriet.

Den nylige vedtagelse af den **flerårige plan for demersale bestande i de vestlige farvande** udgør et vigtigt skridt i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, da den er et centralt redskab til forvaltning af fiskeriet. Planen vil bidrage til at sikre et bæredygtigt fiskeri på langt sigt, og den fuldfører rækken af flerårige planer for Nordsøen og Østersøen. Kommissionen aflægger i år rapport om gennemførelsen af den flerårige plan for Østersøen.

Endnu et resultat, der skal nævnes, er vedtagelsen i 2019 af den første **flerårige plan for Middelhavet**. Den anvendes på fiskeriet efter demersale bestande i det vestlige Middelhav og indeholder et obligatorisk krav om en reduktion af fiskeriindsatsen på 10 %, som finder anvendelse fra den 1. januar 2020, og bestemmelser om, at F_{MSY} skal være nået i området senest i 2025. Der er til gengæld ikke gjort fremskridt med udarbejdelsen af den flerårige plan for små pelagiske arter i Adriaterhavet.

2.4.2. Delegerede retsakter vedtaget inden for rammerne af regionaliseringen

De regionale grupper har spillet en vigtig rolle i **den gradvise indførelse af landingsforpligtelsen** ved at forelægge fælles henstillinger for Kommissionen. På grundlag heraf fik Kommissionen vedtaget fire (nye) planer om udsmid inden udgangen af 2018.

Det har til gengæld taget længere tid at få udarbejdet delegerede retsakter om gennemførelsen af de fælles henstillinger om **bevarelsesforanstaltninger for Natura 2000-områder** og andre beskyttede områder i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 1380/2013, og de omfatter kun visse områder i Nordsøen og Østersøen. Det forventes, at der forelægges flere fælles henstillinger i år, men yderligere fremskridt er påkrævet.

2.4.3. Inddragelse af interessenter

De rådgivende råd, som er de vigtigste interesseorganisationer, der er oprettet inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, spiller en stadig større rolle i regionaliseringsprocessen. I 2018 forelagde de 10 eksisterende rådgivende råd 73 henstillinger for Kommissionen sammenlignet med 64 i 2017. I arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne meddelelse, findes der eksempler på, hvordan deres henstillinger har bidraget.

2.5. Landingsforpligtelsen

Den 1. januar 2019 trådte landingsforpligtelsen i kraft fuldt ud. Kommissionen har modtaget rapporter fra 18 medlemsstater og fra EU-Fiskerikontrolagenturet samt breve fra fem rådgivende råd om gennemførelsen af landingsforpligtelsen i 2018. De berørte parter anerkender tilsyneladende, hvor vigtigt det er at sikre, at alle følger reglerne, således at landingsforpligtelsen kan gennemføres korrekt. Rapporteringen om udsmid er

imidlertid utilstrækkelig, hvilket giver sig udslag i uoverensstemmelser i skønnene over udsmid. Kommissionen er fortsat fast besluttet på at afhjælpe disse mangler i samarbejde med medlemsstaterne og de rådgivende råd.

I 2018 undersøgte alle de regionale grupper, hvordan man kan undgå potentielle blokeringer for fiskeriet (**choke-situationer**). Medlemsstaterne, Kommissionen og de øvrige berørte parter har arbejdet sammen om at finde frem til mulige løsninger, som vil blive afprøvet i 2019. Som eksempel kan nævnes, at nogle medlemsstater har forpligtet sig til at udveksle bestemte kvoter, eller indgåelse af aftaler om TAC'er, der kun gælder bifangster, og som ledsages af foranstaltninger til reduktion af bifangster. Kommissionen agter at bede STECF om at vurdere medlemsstaternes forslag til foranstaltninger, der skal reducere udsmid yderligere, og den vil følge op på disse ud fra et kontrolmæssigt perspektiv.

Antallet af projekter, der finansieres af **Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF)**, er generelt steget. Medlemsstaterne har brugt 40 mio. EUR af EHFF-støtten (af de samlede forpligtelser på 89 mio. EUR, hvilket er en stigning i forhold til den planlagte mulige forpligtelse på 49 mio. EUR⁷), til gennemførelsen af landingsforpligtelsen⁸. Den samlede støtte er dog fortsat lav, idet der er forpligtet et beløb på 89 mio. EUR ud af de 1,5 mia. EUR, der er til rådighed under EU-prioritet 1⁹.

Med hensyn til **afsætningsmulighederne for uønskede fangster** har operatørerne givet til kende, at industrielle anvendelser (dvs. nonfoodanvendelser) ikke er en tilfredsstillende afsætningsmulighed for undermålsfisk. De små mængder, der landes, og den uforudsigelighed, der er forbundet hermed, passer ikke til nonfoodindustriens forretningsmodel, og de logistiske omkostninger ved indsamlingen af sådanne landinger er uforholdsmæssigt store. Udviklingen af alternative muligheder for at afsætte sådanne fangster som fødevarer må kun ske under forudsætning af, at anvendelsen af sådanne fangster ikke skaber et markedsincitament eller giver operatørerne i forsyningskæden fordele. Der overvejes forskellige alternative afsætningsmuligheder, idet donering til fødevarerbanker blot er en af mulighederne.

Hvad **kontrol og håndhævelse** angår, kan der fortsat konstateres svagheder i overholdelsen af landingsforpligtelsen. Medlemsstaterne har et ansvar for at sikre kontrol, håndhævelse og inspektion af alle aktiviteter, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik, herunder landingsforpligtelsen. Kommissionens revisioner og andre EFCA-initiativer tyder på manglende overholdelse generelt, hvilket forværres af, at det er vanskeligt at føre effektiv kontrol med overholdelsen ved hjælp af konventionelle metoder. Innovative kontrolværktøjer baseret på elektroniske fjernovervågningssystemer (REM) ville kunne bidrage som beskrevet i Kommissionens forslag til en ny fiskerikontrolordning¹⁰. I januar 2019 trådte der desuden nye specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer¹¹ i kraft, som omfatter alle typer fiskeri, som landingsforpligtelsen gælder for. Kommissionen vil fortsat holde nøje øje med, om

⁷ FAME Support Unit, AT01.2 ad-hoc consultancy Landing Obligation Final Report (AT1.2 5/5), Version 1.0, februar 2018.

⁸ EHFF's Infosys-database. Referenceperiode: 1.1.2015-31.12.2018

⁹ EU-prioritet 1: Fremme af et miljømæssigt bæredygtigt, ressourceeffektivt, innovativt, konkurrencedygtigt og videnbaseret fiskeri.

¹⁰ COM/2018/368 final.

¹¹ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1986 (EUT L 317 af 14.12.2018, s. 29).

medlemsstaterne gennemfører og håndhæver landingsforpligtelsen korrekt, og tilskynde til, at der anvendes elektroniske fjernovervågningssystemer¹².

2.6. Specifikke bestræbelser på at rette op på situationen i Middelhavet og Sortehavet

EU har selv og i samarbejde med sine internationale partnere bestræbt sig på at forbedre bestandssituationen i Middelhavet og Sortehavet.

På **EU-plan** forventes det, at gennemførelsen af den flerårige plan for demersale bestande i det vestlige Middelhav og STECF's gennemgang af de gældende nationale forvaltningsplaner vil bidrage til, at der i 2019 gøres store fremskridt med opfyldelsen af den fælles fiskeripolitik's målsætninger.

På **internationalt plan** har EU under hensyntagen til, at de fleste fiskebestande er fælles, gjort en stor indsats for at fremme det multilaterale samarbejde inden for rammerne af de kompetente regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) og Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT). Med vedtagelsen af MedFish4Ever-erklæringen i marts 2017¹³ og Sofiaerklæringen i juni 2018 foreligger der nu en detaljeret arbejdsplan for de næste 10 år for genopbygning af fiskebestandene i Middelhavet (i tæt samarbejde med parterne i Barcelonakonventionen) og i Sortehavet, beskyttelse af regionens økologiske og økonomiske rigdom og fremme af en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren. Dette suppleres af den regionale handlingsplan for bæredygtigt ikke-industrielt fiskeri (september 2018)¹⁴.

I 2018 vedtog **GFCM** 11 henstillinger¹⁵, som EU havde fremsat forslag om. Der vil være behov for yderligere bestræbelser på at styrke disse tiltag i 2019. Konferencen på højt niveau i juni i Marokko, hvor der skal gøres status over gennemførelsen af Medfish4Ever-erklæringen, vil sætte skub i disse bestræbelser.

ICCAT har godkendt den forvaltningsplan for almindelig tun, som EU har stået i spidsen for, nu hvor bestanden er genoprettet takket være 10 års genopretnings tiltag. Planen tager sigte på at lette adgangen for kystfartøjer (som i over 10 år har været udelukket fra dette fiskeri) og styrke kontrolforanstaltningerne med det formål at øge sporbarheden, navnlig for opdrættet levende almindelig tun. Grundet den alarmerende situation, som bestanden befinder sig i, har ICCAT på opfordring fra EU vedtaget en genopretningsplan for middelhavssværdfisk, som finder anvendelse indtil 2031.

¹² Technical guidelines and specifications for the implementation of REM in EU fisheries (tekniske retningslinjer og specifikationer for gennemførelsen af elektronisk fjernovervågning i EU-fiskeriet), EFCA, 2019, <https://www.efca.europa.eu/sites/default/files/Technical%20guidelines%20and%20specifications%20for%20the%20implementation%20of%20Remote%20Electronic%20Monitoring%20%28REM%29%20in%20EU%20fisheries.pdf>.

¹³ <https://www.actu-environnement.com/media/pdf/news-28756-declaration-malte-surpeche-mediterranee.pdf>.

¹⁴ www.fao.org/gfcm/meetings/ssf2018/rpoassf/en/

¹⁵ Der er behov for yderligere hasteforanstaltninger for små pelagiske arter i Adriaterhavet, en flerårig åleplan, to flerårige planer for dybvandsrejer i henholdsvis Det Ioniske Hav og Levanten og yderligere fælles kontrol- og inspektionsplaner, således at hele Middelhavet og Sortehavet er dækket.

2.7. International havforvaltning

Siden dagsordenen for havforvaltning blev vedtaget i 2016¹⁶ er der gjort bestræbelser på at gennemføre de 50 foranstaltninger deri¹⁷, og nogle af dem er allerede ved at være afsluttet.

Blandt de vigtige fremskridt, der er gjort for at forbedre de internationale retsregler for havforvaltning, tæller godkendelsen af FAO's frivillige retningslinjer om mærkning af fiskeredskaber (juli 2018)¹⁸ og undertegnelsen af aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav (oktober 2018)¹⁹. EU har spillet en ledende rolle igennem hele forløbet.

EU bestræber sig på gennem sit samarbejde med partnerlande og RFFO'er at udbrede den fælles fiskeripolitik principper. EU har undertegnet/indgået aftaler om havpartnerskaber med Kina (juni 2018)²⁰ og Canada²¹. EU's fiskerflåder har i henhold til aftaler om bæredygtigt fiskeri adgang til eksterne fiskepladser i 11 partnerlande på kontrollerede og bæredygtige betingelser. Den strukturstøtte, der ydes inden for rammerne af disse aftaler, styrker fiskeriforvaltningen i de berørte partnerlande, bl.a. ved hjælp af støtte til opbygning af videnskabelig og kontrolmæssig kapacitet og til det ikke-industrielle fiskeri. Derudover spiller EU fortsat en fremtrædende rolle i de forskellige **RFFO'er**²², der er yderst vigtige forvaltningsværktøjer til at fremme princippet om bæredygtig udnyttelse af bestandene og den økosystembaserede tilgang, understøtte solid videnskabelig rådgivning, støtte vedtagelsen af relevante tilsyns-, kontrol- og overvågningsforanstaltninger, støtte regelmæssige performancegennemgange og bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). I disse fora fremsætter Kommissionen forslag og forsvarer EU's holdninger med det formål at sikre, at de berørte bestande forvaltes i overensstemmelse med F_{MSY} -målet.

I januar 2019 ophævede Kommissionen det "**gule kort**" for **IUU-fiskeri**, som den havde givet Thailand, eftersom landet har forbedret sin fiskeriforvaltning i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser. It-systemet (CATCH) blev lanceret i maj 2019 for at støtte den praktiske gennemførelse af EU's fangstatteringsordning, der er led i bekæmpelsen af IUU-fiskeriet.

For at løse problemet med **affald i havet** har EU vedtaget direktivet om engangsplast samt det reviderede direktiv om modtagefaciliteter i havne. I denne forbindelse har Kommissionen i sit forslag til en ny fiskerikontrolordning inkluderet bestemmelser om oprettelse af et obligatorisk EU-dækkende digitalt rapporteringssystem, som skal bidrage til bjergningen af tabte redskaber.

¹⁶ Fælles meddelelse "International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid", SWD(2016) 352 final.

¹⁷ Fælles rapport med titlen "Forbedring af den internationale havforvaltning– To års fremskridt" JOIN/2019/4 final.

¹⁸ www.fao.org/3/MX136EN/mx136en.pdf.

¹⁹ https://ec.europa.eu/fisheries/eu-and-arctic-partners-enter-historic-agreement-prevent-unregulated-fishing-high-seas—frequently_en.

²⁰ Omfatter også samarbejde om bekæmpelsen af IUU-fiskeri.

²¹ Forventes undertegnet i løbet af 2019.

²² EU, der repræsenteres ved Kommissionen, spiller en aktiv rolle i 6 organisationer, der forvalter tunfiskeri, og 11 organisationer, der forvalter andre typer fiskeri på tværs af alle have.

3. FORSLAG TIL FISKERIMULIGHEDER FOR 2020

2020 er det første år, hvor alle bestande skal forvaltes i overensstemmelse med målet om maksimalt bæredygtigt udbytte som fastsat i grundforordningen²³. Det vil også være den første gang, hvor de fleste af de bestande, der er omfattet af forordningen om fiskerimuligheder, indgår i en flerårig plan. Hvis Det Forenede Kongerige forlader EU uden en aftale den 31. oktober 2019 eller før som godkendt af Det Europæiske Råd²⁴, vil EU og Det Forenede Kongerige være nødt til at holde samråd om en fælles forvaltning af de bestande, de deler.

3.1. Overordnede mål for forslagene til fiskerimuligheder i 2020

Det vigtigste formål med Kommissionens forslag vil være senest i 2020 at nå målet om at befiske alle de bestande, som der foreligger F_{MSY} -rådgivning om, på F_{MSY} -niveau. Der vil i forbindelse med forslagene fortsat blive arbejdet på at finde frem til måder, hvorpå man kan lette den praktiske gennemførelse af landingsforpligtelsen.

Selv om visse bestandes dårlige tilstand også skyldes miljøfaktorer (såsom forurening og forringelse af vandkvaliteten), som skal behandles særskilt, er det fortsat nødvendigt også at begrænse fiskeritrykket på disse bestande.

3.2. Vigtige skridt i fastsættelsen af de kommende fiskerimuligheder

Udgangspunktet for Kommissionens forslag til fiskerimuligheder er den **videnskabelige rådgivning fra ICES**, som forelægges i flere dele. Kommissionen agter at medtage så mange bestande som muligt i sine første forslag. Eftersom ICES udsender sin rådgivning sent på året (oktober-december), vil forslaget til fiskerimuligheder i Nordsøen og Atlanterhavet dog fortsat indeholde fiskerimuligheder, der fastsættes som pro memoria (pm) for de bestande, som rådgivningen foreligger sent for.

Kommissionen opfordrer **medlemsstaterne og interessenterne** til at påbegynde arbejdet tidligt og tage udgangspunkt i den offentligt tilgængelige rådgivning i stedet for at afvente Kommissionens forslag. Interessenterne vil også få mulighed for at fremsætte anbefalinger om fiskerimuligheder via deres respektive rådgivende råd og medlemsstaterne.

Kommissionen vil udarbejde tre forslag med udgangspunkt i ovennævnte høringer: et for Østersøen (august), et for Middelhavet og Sortehavet (september) og et for Atlanterhavet og Nordsøen (oktober). Forslagene vil blive drøftet på særskilte rådsmøder henholdsvis i oktober (forslaget vedrørende Østersøen) og december (de øvrige to forslag).

Følgerne af Det Forenede Kongeriges udtræden for fastsættelsen af fiskerimulighederne vil blive analyseret i lyset af den seneste udvikling.

²³

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

3.3. Fastsættelse af fiskerimuligheder for de forskellige havområder

Fiskerimulighederne for bestandene i **Østersøen, Nordsøen og de vestlige farvande** vil blive fastsat på grundlag af de relevante flerårige planer, hvori der er fastlagt F_{MSY} -intervaller for fiskeridødeligheden, hvilket giver en vis grad af fleksibilitet på visse betingelser. ICES er blevet bedt om at fremlægge rådgivning, der gør det muligt at vurdere behovet for og muligheden for at anvende denne fleksibilitet. Værdierne i det øvre F_{MSY} -interval må kun anvendes som grundlag for forslaget til TAC'er, hvis den videnskabelige rådgivning viser, at det er nødvendigt at fastsætte fiskerimulighederne i overensstemmelse med F_{MSY} -intervallerne for at nå målene i den relevante flerårige plan, hvis der er tale om blandet fiskeri, eller for at undgå at forårsage alvorlig skade på en bestand som følge af samspillet inden for en bestand eller mellem bestande eller for at begrænse store udsving fra år til år i fiskerimulighederne.

Idet der tages højde for, at **landingsforpligtelsen** skal gennemføres fuldt ud, agter Kommissionen at foreslå fiskerimuligheder i Østersøen, de vestlige farvande og Nordsøen i overensstemmelse med ICES's fangstrådgivning fratrukket de minimis-undtagelser og undtagelser begrundet i høje overlevelsesserater.

For fortsat at lette fuld gennemførelse af landingsforpligtelsen er det vigtigt at anvende alle de redskaber, der er til rådighed, herunder ICES' rådgivning om strategien for det blandede fiskeri, hvis det er relevant. Der vil i denne forbindelse blive foretaget en evaluering af de fremskridt, som medlemsstaterne har gjort med de foranstaltninger til reduktion af bifangster, som de relevante medlemsstater har forpligtet sig til at gennemføre som led i en løsning for 2019 for de fem bestande med 0-TAC-rådgivning.

For F_{MSY} -vurderede bestande, der er genstand for høringer med **lande uden for EU**, vil Kommissionen bestræbe sig på at nå frem til en aftale, der er i overensstemmelse med de langsigtede forvaltningsstrategier og F_{MSY} -rådgivningen.

For **bestande, der forvaltes af RFFO'er**, har Kommissionen til hensigt at fastsætte fiskerimulighederne på grundlag af disse organisationers beslutninger.

Ifølge den nyligt vedtagne flerårige plan for det vestlige **Middelhav** skal Rådet for 2020 fastsætte en maksimal tilladt fiskeriindsats svarende til en reduktion på 10 % i forhold til udgangspunktet, som fastlægges på grundlag af data fra medlemsstaterne. Fiskerimulighederne i Middelhavet kommer afhængigt af den foreliggende videnskabelige rådgivning også til at omfatte allerede gældende GFCM-foranstaltninger (små pelagiske arter og ål) og andre foranstaltninger, der skal vedtages på de årlige møder i 2019.

Resultaterne af forhandlingerne om oprettelse af en permanent regional ordning inden for rammerne af GFCM for tildeling af kvoter for **sortehavspighvar** vil blive gennemført i fiskerimulighederne. Kommissionen agter endnu en gang at foreslå autonome kvoter for brisling.

4. KONKLUSION

Med et fortsat faldende fiskeritryk i det nordlige Atlanterhav og de tilstødende områder og et stigende antal TAC'er, der er fastsat i overensstemmelse med F_{MSY} , gøres der fortsat fremskridt med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik. Sunde bestande har bidraget

til bedre økonomiske resultater for EU-flåden, som udviste et rekordstort overskud i 2017.

Mange bestande er fortsat overfiskede og/eller befinder sig uden for sikre biologiske grænser, og det er derfor klart, at alle aktører skal intensivere deres bestræbelser, hvis den fælles fiskeripolitiks mål skal nås, navnlig i betragtning af, at 2020 er det første år, hvor alle bestande med en F_{MSY} -vurdering skal forvaltes på F_{MSY} -niveau.

I Middelhavet og Sortehavet er situationen fortsat bekymrende. Der kræves en yderligere samordnet indsats for at nå målet om F_{MSY} senest i 2020 inden for rammerne af den strategi, der er vedtaget af GFCM, og erklæringen fra ministerkonferencen i Sofia i 2018. Kommissionen vil arbejde tæt sammen med alle berørte parter for hurtigst muligt at gennemføre den flerårige plan for det vestlige Middelhav.

En effektiv kontrol og håndhævelse af landingsforpligtelsen er af afgørende betydning. For at supplere medlemsstaternes indsats har Kommissionen til hensigt fortsat arbejde tæt sammen med Europa-Parlamentet og Rådet for hurtigst muligt at nå til enighed om forslaget til en revideret fiskerikontrolordning.

DEN PLANLAGTE TIDSPLAN FOR ARBEJDET ER SOM FØLGER²⁵

Hvornår	Hvad
Maj/ juni/oktober	Rådgivning om bestande fra ICES
Juni-september	Offentlig høring om meddelelsen
Ultimo august	Kommissionens vedtagelse af forslaget til fiskerimuligheder i Østersøen
Medio september	Kommissionens vedtagelse af forslaget til fiskerimuligheder i Middelhavet og Sortehavet
Oktober	Rådets møde om forslaget til fiskerimuligheder i Østersøen
Ultimo oktober	Kommissionens vedtagelse af forslaget til fiskerimuligheder i Atlanterhavet/Nordsøen
December	Rådets møde om forslaget til fiskerimuligheder i Atlanterhavet/Nordsøen Rådets møde om forslaget til fiskerimuligheder i Middelhavet og Sortehavet

²⁵

For bestande i EU-farvande og i visse andre farvande, der forvaltes af RFFO'er, vedtages fiskerimulighederne efter RFFO'ernes årlige møder ved hjælp af regelmæssige revisioner af Rådets forordning om fastsættelse af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande.